

תת"ע 2645/05/17 - אברהם בגים נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 2645-05-17 מדינת ישראל נ' אברהם בגים
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופטת רות וקסמן
המבקש	אברהם בגים
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

לפני בקשה לביטול פסק דין אשר ניתן ביום 22.5.17 בהעדר התייצבות המבקש, ובו הורשע המבקש בעבירה של אי ציות לאור אדום, בניגוד לתקנה 22(א) לתקנות התעבורה, ונגזר עליו קנס בסך 1,200 ₪.

טענות הצדדים

לטענת המבקש, שהינו עו"ד במקצועו, הטעם לאי התייצבותו לדיון היה שלא קיבל לידיו כל זימון לדיון. בתוך כך, ביום 18.6.17 פנה למרכז המידע לברר האם נקבע תאריך לדיון ובמעמד השיחה נודע לו כי הדיון הקבוע כבר התקיים וכי ניתן פסק דין לחובתו. בניסיון להבין את פשר העניין, פנה המבקש למזכירות בית המשפט לקבל אסמכתאות בדבר קבלת הזימון לדיון, וכך נודע לו כי אישור בדבר קבלת הזימון נאסף על ידי אביו ללא אישור וללא ידיעה, ככל הנראה בחוסר תשומת לב. אביו לא הבין את הצורך לעדכנו בדבר הדואר שקיבל, וללא ספק מדובר לטענתו בחוסר הבנה תמים. עוד טען כי במקרה דנן, בשונה משאר התיקים שבטיפולו, אישור המסירה הגיע לכתובת המגורים ולא לכתובת המשרד. כתובת מגוריו של המבקש הינה כתובת בה מתגוררים הוריו, עימם הוא מתגורר בסמיכות, ועל כן דברי הדואר המגיעים לכתובת זו, לרוב נאספים ע"י הוריו. בנוסף, טען המבקש כי בשל הזהות בשמות המשפחה, גם פקיד הדואר לא הבחין כי הוא מוסר דואר לאדם בלתי מורשה. המבקש הפנה לראיות שתומכות בכתב האישום, קרי צילום העבירה המוכחשת על ידו וציון לגביהן כי מדובר בראיות מפוקפקות, בלתי ניתנות לעיון וכלל לא מאששות את קיום העבירה המיוחסת לו וטען כי יש לו סיכויים טובים להוכיח את חפותו.

לבקשה צורף תצהיר המבקש.

המשיבה התנגדה לבקשה מן הטעם שהמבקש הוזמן כדיון למועד הדיון בעניינו, אך לא התייצב. לפיכך, אין לו אלא להלין על עצמו.

דיון והכרעה

סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "החוק"), קובע את אמות המידה

המנחות את ביהמ"ש בבואו להחליט בבקשה לביטול פסק דין. הסעיף קובע שני טעמים, שאינם מצטברים, המצדיקים ביטול של פסק דין: קיום סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם למשפטו או לחילופין גרימת עיוות דין לנאשם כתוצאה מאי ביטול פסק הדין.

ברע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל נקבע כי: "בשלב זה ניצב המבקש לפתחו של בית המשפט כאשר מבוקשו הוא לקבל "כרטיס כניסה" לקיום חוזר של הליך שהתנהל לכאורה כדין והסתיים. על המבקש מוטל אפוא הנטל לשכנע את בית המשפט כי מתקיימים טעמים המצדיקים את הנעת גלגלי המערכת מחדש".

א. בחינת סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש

אין ספק כי המבקש זומן כדין לדיון בעניינו.

כפי שניתן לראות מאישור המסירה וכפי שטוען המבקש, אישור המסירה נמסר לאביו בכתובת בה המבקש מתגורר עם הוריו. יודגש, כי המבקש לא טען כי הוא אינו מתגורר בכתובת זו או כי שינה את כתובתו במשרד הפנים. היה על אביו של המבקש ועל המבקש לעדכן האחד את השני בדברי הדואר המתקבלים בביתם, ומשלא עשו כן, אין להם אלא להלין על עצמם.

טענת המבקש כי דבר הדואר נמסר לאדם בלתי מורשה אינה נכונה כלל, שכן בהיעדר המבקש בבית, דבר הדואר נמסר למי שגר עמו בבית ונראה שמלאו לו 18 שנים, דהיינו לאביו של המבקש החתום על אישור המסירה "אדי בגים". סימון הרובריקה ע"י פקיד הדואר "לידי הנמען הרשום" ככל הנראה נעשה בטעות, ואין בכך כדי להפוך את המסירה למסירה לבלתי מורשה.

מכל מקום, משלא הייתה התייצבות מטעמים הנוצצים במבקש, לא יכול הוא לטעון שלא ניתן לו יומו (ראה: רע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל).

ב. בחינת גרימת עיוות דין

המבקש הכחיש את העבירה המיוחסת לו וציין כי הראיות התומכות בכתב האישום, קרי: צילום העבירה, הן ראיות מפוקפקות, בלתי ניתנות לעיון וכלל לא מאששות את קיום העבירה המיוחסת לו וטען כי יש לו סיכויים טובים להוכיח את חפותו.

טענותיו של המבקש הינן טענות לא מבוססות. לא ברור כיצד הוא טוען שסרט צילום העבירה אינו מאשש את קיומה שעה שלא ראה אותו. מעבר לכך, לא פירט המבקש מהם סיכויי הטובים להוכיח את חפותו.

כב' השופטת בייניש בע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם קבעה: "... בקשה לביטול פסק דין אין להגיש באופן סתמי וללא ביסוס הטענות המועלות בה. כפי שנקבע בעניין איטליא על המבקש להעלות בבקשתו לביטול פסק הדין את כל טענותיו, כולל אסמכתאות להן ותצהיר מטעמו התומך בבקשתו, ככל הנדרש. בית המשפט המעיין בבקשת הביטול מוסמך לדחותה על סמך האמור בה בלבד; כך יעשה בוודאי אם הטענות אינן מאומתות והבקשה אינה מגלה עילה

לביטול פסק הדין."

לא מצאתי כי ייגרם למבקש עיוות דין בענישה שהוטלה עליו.

לאור כל האמור לעיל, בניגוד לדעת המבקש, ובהעדר טענת הגנה ממשית לגופו של עניין, לא נראה כי קיים חשש כלשהו לעיוות דין, ולכן הבקשה נדחית.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, כ"ה חשוון תשע"ח, 14 נובמבר 2017, בהעדר הצדדים.